

opretholde den Rationering, som finder Sted efter Lovforslaget: de 250 g, medens det ærede 4de Medlem for 6te Kreds mente, at netop paa det Tidspunkt vilde Produktionen øges. Jeg tror, at det kommer meget an paa, hvorledes Køerne er, som vi kalder det i Landbrugssproget, i Skik. For hvis det er saaledes, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds gaar ud fra, at vore Køer er, hvad man kalder Efteraarskælvere, er jeg ikke i Tvivl om, at saa har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Vi Landmænd ved, at vi under almindelige Forhold har en vanskelig Tid i Februar—Marts—April Maaned med Hensyn til at holde Køerne oppe i normal Mælkeydelse, og vi faar det endnu vanskeligere i Aar, hvor vi ikke har tilstrækkelige Oliekager, og hvor det Kød, som var paa Køerne fra Efteraaret, vil være malket af og af den Grund deres Malkeevne forringet. Men hvis vi gaar ud fra, som det ærede 4de Medlem for 6te Kreds gik ud fra, at den overvejende Del af Besætningerne er Foraarskælvere, er der Haab om, at Mælkeproduktionen vil stige, og det af den simple Aarsag, at de Køer, der kælver i Marts—April Maaned, kan man ved Hjælp af et stærkt Foder af Roer drive op til at faa noget Kød paa Kroppen, saaledes at man fra Marts Maaned, naar man har — som jeg forstod, at det ærede Medlem ogsaa mente — bevaret sine Oliekager til den Tid, kan med det Kød, Køerne har paa Kroppen, naar man har fodret dem tilstrækkeligt stærkt i Kælveperioden med de Raastoffer, man har til Raadighed i Vinter, og som vi har til Raadighed i Landbruget i saa stor Mængde, nemlig Roer, meget vel have fede Køer den Dag, de kælver, og da kan Køerne ved Hjælp af et mindre Tilskud af æggehviderigt Foder give en stor Mælkeproduktion i Foraarsmaanederne. Derfor er det ikke ganske umuligt for Landmændene at gøre noget til, at Smørproduktionen kan holdes paa en nogenlunde Højde, men det beror ganske sikkert paa, hvilken Skik deres Køer er i. Er det Efteraarskælvere, Landmændene har, vil det blive meget svært med den Æggehvidemængde, man kan raade over, at holde Mælkeproduktionen oppe. Er det derimod Foraarskælvere, saa er jeg overbevist om, at vi faar en stor Mælkeproduktion, men det ved vi intet om.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds udtalte, at han mente, at vi maatte passe paa herhjemme, at vi ikke brugte mere Fedtstof end strengt nødvendigt, og han anbefalede Befolkningen at gøre det af den Grund, at det var heldigt, for at vi

gennem en Vareudveksling kunde faa andre Ting fra Udlandet, som vi ellers i høj Grad maatte savne, hvis vi ikke havde noget til Eksport. Jeg kan fuldstændig dele det ærede Medlems Ønsker i denne Retning, og det, jeg er mest betænkelig ved ved hele dette Spørgsmaal, er, at Lovforslaget træder saa sent i Kraft, at vi ikke allerede nu kan begynde med Rationeringen. Men jeg tror, at det i alt Fald for Flæskets Vedkommende — deri maa jeg give den højtærede Indenrigsminister Ret — vil være ret uoverkommeligt at udføre det Arbejde, som er forbundet med at udarbejde Planer til en saadan Rationering. Men paa den anden Side haaber jeg dog, at Rationeringen vil kunne lykkes, hvis man netop i Tiden, inden Rationeringen finder Sted, appellerer til Befolkningen om ikke at bruge mere af det Flæsk, som bliver fremlagt i Detailsalg til Forbrug i fersk Tilstand, til Nedsaltning, men Folk, der vil have Flæsk til Nedsaltning, henvender sig til Slakterierne, saa man ved, at Flæsket skal anvendes, og de, der har købt en Gris, ligeledes henvender sig til Slakterierne. Jeg antager, at der kommer en Bekendtgørelse, som giver Dispensation fra en tidligere udstedt Bekendtgørelse, hvorved Hjemmeslagning forbindes. Det er nemlig og har været en meget vanskelig Opgave at fordele Flæskeleverancerne paa alle Producenterne i Landet, uden at man har en bestemt Ordning. Der har jo ogsaa til Tider været fremsat Klager; dog har der ikke overfor det Udvalg, som forestaar Fordelingen, været fremsat næneværdige Klager, hverken fra Forbrugernes Side eller fra de Myndigheders Side, som har haft Indseende med Udvalgets Arbejde; der har mere været en flygtig opstaaet Misstemning i en vis Del af Pressen. I det hele og store maa man dog vistnok sige, at Flæskerationeringen trods det, at den ikke har været en egentlig Flæskerationering, har virket tilfredsstillende, og jeg kan ikke lade være at notere mig den Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister forleden kom med i Folketinget, at det trods nu og da begaaede Fejl skyldes den fortrinlige Administration. Jeg kan ikke nægte mig selv at notere dette. De Krav, der fra Befolkningens Side har været stillede, kan have været større eller mindre, der har været et vist Tidspunkt, hvor man her i København mente, at det var nødvendigt, at København for at faa det nødvendige Fedtstof fik ugentlig 7,000 Svin, men hvis man vil tænke rigtig til Bunds, vil man se, hvad